

Aināra Kostandas personāldarbu izstāde

Ainārs dzimis Rīgā. Bērniņu pavadījis Pārdaugavā, netālu no Botāniskā dārza. Šobrīd dzīvo Talsos.

Kā mācītājs piecus gadus kalpojis tepat, Usmas draudzē.

Jau kopš bērnu dienām Aināram patīk zīmēt. Iesākumā nozīmējis dažādas karikatūras un zīmējumus, kuri piesaistījuši uzmanību. Vēlāk, armijas gados, nācies kļūt par sienas avīzes ilustratoru.

Kad Ainārs atgriežas no armijas, zīmēšana apstājas. Šī pauze ieilgst. Tomēr cauri gadiem, kaut kur dziļi sirdī ik pa laikam skan aicinājums atgriezties pie zīmēšanas. 2019.gadā, kad Ainārs aiziet no mācītāja amata, viņš sāk meklēt ceļu atpakaļ pie zīmēšanas. Iegādājoties pirmās krāsas un smalkās otiņas, Ainārs sāk apzīmēt vijoles, kuru muzikālais mūžs izskanējis. Zīmēšanas procesā, saprotot, ka ar smalkajām otiņām vien nepietiks, otiņu kļāsts darba kabinetā ir tikai un vienīgi audzis. Daudzas no izdaiļotajām vijolēm jau atradušas mājvietu pie Aināra draugiem un paziņām. Puķaināks un krāšņāks kļuvis arī kādas kundzes sievai Andai dāvātais gaļas dēlis.

2020. gadā top pirmās gleznas. Aināram patīk koks, gleznas top izvēloties vecu, sen aizmirstu skapju plauktus. Prātā izauklētie attēli pamazām atdzīvojas un rod sev jaunas mājas. Darba gaitā izauklētais var mainīt kopējo izskatu, bet nekad uz sliktu pusi. Cits darbs prasa pāris stundas, cits vairākas dienas. Savus darbus Ainārs neskicē, tie top uzreiz ar krāsām.

Aināram zīmēšana nozīmē gan emocionālu, gan fizisku atslodzi. Tā ir interesanta pasaule, kas veicina pozitīvu domu rašanos. Noslēgumā gūstot milzīgu gandarījumu par paveikto.

Šobrīd Ainārs strādā stādaudzētavā "Robežnieki", kur ikdienā dod augiem iespēju augt un attīstīties, dažreiz pārmijot ar tiem kādu vārdu. Noguris, bet priecīgs, jo augi dod atpakaļ pozitīvu enerģiju, kas vēl un vēl liek doties svētdienās pie molberta, lai radītu ko jaunu.

Mūzas lidojums mēdz būt dažāds – citreiz jāzīmē no rīta, citreiz vēl vakarā. Kādā reizē darbu nevar pabeigt, jāapstājas un jāiepauzē. Dažreiz ir skaidrs, ka darbs ir gatavs drīz pēc iesākšanas. Strādājot pie saviem darbiem, Ainārs lūdz Dievu. Lai Viņš vada un dod saprašanu kā viss izskatīsies skaistāk un labāk.

Ainārs sevi sauc par diletantu un nepretendē uz lielo mākslu. Zīmē savam priekam, ja darbi sagādā prieku vēl kādam, tad dubultprieks.

Atbildot uz jautājumu – vai Tu zīmē, vai glezno? – Ainārs atbild, ka zīmē, jo glezniecība ir māksla, kura jāmācās gadiem.

Saviem "dvēseles kļiedzieniem" iedvesmu radis dažādās vietās.